

CIRCULARE „BOBIENE”. TIPĂRITURI BIBLIOFILE

Maria Basarab

Am inclus cu o conștientă precauție, cu băgare de seamă justificată, circularele care sunt semnalate acum, în rândul tipăriturilor bibliofile, încadrându-se acestei categorii. Ele se potrivesc cu periodizarea fixată pentru cartea românească veche, deci răspund criteriului vechimii, fac referire la personalitatea eclezistică a episcopului Ioan Bob, iar în raport cu frecvența majorității cărților dintr-o vreme trecută, circularele sunt mai rar depistate și pe deasupra le recomandă drept tipăritură bibliofilă și aspectul grafic, întotdeauna încadrate într-un chenar sau folosind inițiale decorate, simplu, sobru și elegant.

Readucem în atenție perioada episcopatului lui Ioan Bob (1782-1830)¹ raportată la spațiul cultural postiluminist, remarcând atenția sporită acordată scrierii și tipăririi cărților. Pe lângă datoria strict teologică, cea administrativ-bisericească, în cei 48 de ani de episcopat, Ioan Bob și-a scris și tipărit cărțile sale (*Teologia dogmatică*, după Tournely, 1801-1802; *Carte de învățături creștinești*, 1805-1806; *Cuvânt păstoresc*, 1811; *Dicționar român-latin-unguresc*, Cluj, 1822) a sprijinit alte apariții tipografice (*Biblia*, Blaj, 1795; Samuil Micu, *Teologia moralicească*, Blaj, 1796; Thomas a Kempis, *De urmarea lui Cristos*, Blaj, 1812 (traducere după Thomas a Kempis), la care se adaugă circularele cu diverse conținuturi.

Circularele au statut special². Ele cuprind dispoziții, decrete, patente, orânduiele, toate „tipărituri ocazionale” sau „efemeride”³.

Motivația tipăririi lor se leagă de nevoia rapidă a comunicării, a transmiterii unor știri, recomandări din partea autorităților laice sau ecleziaste celor din subordine. Ele nu sunt o preocupare tipografică cu ritmicitate, punctează un anume moment legat de evenimente sau stări de fapte, de excepție.

¹ Nicolae Lupu, *Episcopul Ioan Bob*, Blaj, 1944; Octavian Bârlea, *Spre înălțimi*, în *Perspective*, München, XXIV (2000); Daniel Dumitran, *Un timp al reformelor. Biserica Greco-Catolică din Transilvania sub conducerea episcopului Ioan Bob (1782-1830)*, București, 2005; Gabriela Mircea, *Tipografia din Blaj în anii 1747-1830*, Alba-Iulia, 2008.

² Circularele catalogate în BRV tipărite în timpul episcopului Ioan Bob: Ioan Bob, *Cuvânt la zina instalației*, 1784; Iosif II, *Proclamație pentru cadastru*, 1786; *Preoția sau îndreptarea preoților*, 1786; *Înștiințare despre sărbătorile anului*, 1787; Ioan Bob, *Cuvânt la Dumineca Floriilor*, 1798; Iosif II, *Înștiințare despre reglementarea sărbătorilor la Uniți și Neuniți*, 1806; *Rânduielele slujbei în vreme de război*, 1818. Vezi și: Mircea Popa, *O contribuție la „Bibliografia Românească Veche”: Circulara episcopului Bob din 1797*, în *Sargetia*, XIII (1977), p. 577-578.

³ Doina Dregheciu, Gabriela Mircea, „Efemeride tipografice din deceniul al treilea al secolului al XIX-lea, păstrate în Biblioteca veche a Muzeului din Alba Iulia”, în *Sargetia*, XXXIV (2006), p. 561-577.

Socotim că circularele ocupă o parte a zonei de interferență între carte și document, potrivit fondului și formei lor.

Repunem acum în circulație culturală trei circulare identificate de curând printre documentele fondului *Protopopiatul Greco-Catolic Orăștie*, păstrate la Direcția Județeană Hunedoara a Arhivelor Naționale, necatalogate în *Bibliografia Românească Veche*, sau Daniela Poenaru, *Contribuții la Bibliografia Românească Veche*, sau Dan Râpă Buicliu, *Bibliografia Românească Veche, Additamenta, I. 1536-1830*, Galați, 2000; Gabriela Mircea, *Tipografia din Blaj în anii 1747-1830*, Alba-Iulia, 2008.

Aceste circulare au legătură cu perioada și activitatea episcopului Ioan Bob, chiar dacă doar una a fost tipărită și semnată în timpul vieții sale, celelalte făcând trimitere la numele episcopului.

Așadar, circulara tipărită și semnată de Ioan Bob în 18 noiembrie 1826 (Blaj)⁴ a fost expediată pe adresa protopopului Cugirului, Nicolae Sancioli, și conține, pe trei file, recomandări bisericești de luat în seamă, în postul Crăciunului. Sunt îndemnuri și învățături despre rostul spovedaniei și al împărtășaniei în timpul de dinaintea sărbătorii Nașterii lui Cristos. Circulara se încheie atenționându-l pe protopop „ca primindu-o fără zăbavă vei strânge preoții și o vei vesti [...] îndemnându-i ca norodul cu tot de-adinsul să-l îndemne la pocăință”.

Episcopul Ioan Bob stăruie asupra respectării rânduielilor bisericești. În anul 1808, într-o adresă către același protopop, amintește despre nevoia preoților și a mirenilor de a cunoaște cerințele morale ale Bisericii⁵, iar în anul 1812, într-o altă adresă trimisă tot lui Nicolae Sancioli, face referire la cunoașterea celor scrise în cartea sa *Carte de învățături creștinești*, pe care o recomanda spre procurare „mai pe urmă mai multe învățături spre folosul preoților și mângâierea norodului aici în Blaj s-au tipărit din care toți preoții să se împărtășească, bine am voit [...] precum vedem încă la mulți n-au sosit, pentru aceea [...] de s-au întâmplat să nu fi căpătat, au nu atâtea câte v-au trebuit, scrie câte îți lipsesc și ce fel și vi se vor trimete”⁶.

A doua circulară, tipărită la Blaj, în 30 septembrie 1830⁷, ca un impropriu ferpar, anunța „ieșirea din această lume în 20 septembrie a.c. a marelui nostru Arhireu Ioan Bob”. Era semnată de Vasile Filipan⁸ și Teodor

⁴ Direcția Județeană Hunedoara a Arhivelor Naționale (în continuare se va cita: DJHAN), fond *Protopopiatul Greco-Catolic Orăștie*, dos. 1/1826, f. 15-16.

⁵ DJHAN, fond cit., dos. 1/1808, f. 1.

⁶ DJHAN, fond cit., dos. 1/1812, f. 3.

⁷ DJHAN, fond cit., dos. 1/1830, f. 3.

⁸ Vasile Filipan: a făcut studii teologice la Agria (Eger). A fost prefect de studii la Seminarul din Lemberg (Liov), unde în anul 1789 a obținut doctoratul în teologie. În anul 1792 s-a stabilit la Blaj și a fost numit profesor de istorie bisericească și filosofie, prefect de studii și revizor al

Sereni⁹, „notareș”, când lui Dimitrie Caian, ales vicar capitular la Blaj¹⁰, i s-au atribuit, temporar, atribuțiile episcopoești până la numirea în scaunul episcopal a lui Ioan Lemeny (1832-1850).

Cea de-a treia circulară, semnată la 1 octombrie 1830¹¹ de Dimitrie Caian, cerea ca începând „din 21 noiembrie care e ziua intrării în Biserică, în trei zile, pentru odihna adormitului servului lui Dumnezeu, Marelui Nostru Părinte Ioan Bob, jertfă Prea Înaltului Dumnezeu să înălțați [...]”.

Circularele, aceste tipărituri blăjene aduse acum în atenție, sunt scrise cu litere chirilice, sunt inedite din punctul de vedere al evidenței patrimoniale și pot fi acceptate ca o contribuție la cataloagele de specialitate.

Chiar dacă privesc un spațiu restrâns al istoriei cărții vechi și a tiparului, aceste circulare, primind girul unor personalități eclesiastice sunt răspândite și pentru instruirea mirenilor, fapt ce sporește însemnătatea lor.

cărților românești. În anul 1821 a fost numit prepozit, director al Gimnaziului, iar în 1832 vicar capitular. A scris *Istoria bisericească*, în limba latină (Nicolae Comșa, Teodor Seiceanu, *Dascălii Blajului. 1754-1948*, București, 1994, p. 42-43).

⁹ Teodor Sereni a urmat studii teologice la Turda, Cluj și Blaj. A fost profesor de filosofie la Blaj și prefect de studii la Seminarul teologic de aici, între 1829 și 1834 notar consistorial, secretar episcopal, apoi vicar foraneu al Făgărașului, în 1845 rector al Seminarului Teologic, profesor de teologie dogmatică și canonic custode (*ibidem*, p. 68).

¹⁰ Dimitrie Caian, „Cel mai tânăr al Dogmaticii?”. A urmat studii teologice la Viena. A fost profesor de filosofie și teologie dogmatică la Blaj. A îndeplinit funcțiile de prefect de studii, secretar episcopal și rector al Seminarului. A scris *Teologie dogmatică*, Blaj, 1804, 1811; *Predică despre statul milităresc*, Sibiu, 1827 (*ibidem*, p. 48).

¹¹ DJHAN, fond cit., dos. 1/1830, f. 7.

ANEXE

I.

Ioann Bob, cu mila lui Dumnezeu prin țara Ardealului și părțile ei împreunate, Rumânilor, Grecilor, Rușilor, Sârbilor și tuturor celor de leagea grecească, drept credincioșilor Vlădica Făgărașului. Iubiților în Domnul, fiilor noștri celor duhovnicești dar și pace de la Dumnezeu Părintele îndurărilor iară de la noi Arhiereasca blagoslovenie.

Spre mai mare îndemn de a ne nevoi ca prin adevărata Mărturisire a păcatelor să ne curățim de faptele cealea reale cu care am tras spre noi dreapta lui Dumnezeu mânia; și așa curățându-ne să ne învrednicim împărtășirii Sfântului și de viață făcătorului Trup și Sânge a Domnului Nostru Isus Cristos, bine au voit prea Osfințitul Patriarh a toată lumea drept credincioșilor a vesti an Domnului bine primit, ca adecă:

Întâie: De la vestirea acești Patriarșești prea mângâioasă orânduiei, în șasă luni oricine își va mărturisi batăr odată păcatele și se va cumineca, și cu inimă curată va cerceta în 15 zile sau după olaltă sau și învârstat în fieștecare unde să află patru sau batăr trei Besearici, și acolo să va ruga pentru mărirea și înălțarea Sfintii Besearici, pentru dezrădăcinarea eresurilor, pentru pacea drept credincioșilor împărați, pentru fericirea și liniștea poporului creștinesc să aibă ertare desăvârșit, nu numai de păcatele sale, ci și de pedeapsa, adecă canonul care pentru acelea după dreptatea lui Dumnezeu și a Besearicii canoane ar avea de a-l plini.

A doao: Care cu acest cuget mărturisându-se și mai nainte de a plini ceale ce s-au zis ar muri, plinind canonul de la Duhovnic dat, aceiași ertare să aibă. Precum:

A triia: Care bolnavi fiind sau în temniță sau altminterile împedecați a cerceta în 15 zile Sfintele Besearici nu ar putea, în locul acei cercetări plinind în canon alte fapte evlavnice, ce-i va rândui Duhovnicul, aceiași ertare să o dobândească:

A patra: În vremea aceștii ertări fieștecare Duhovnic de la Arhiereu cu puteare de a putea spovedi întărit, pre cei ce cu cuget de a să împărtăși ertării să vor spovedi, de astă dată adecă până în șase luni de la vestirea aceștii rânduiei ori de ce păcate groaznice a-l dezlega vor putea, și de afurisanie, și oprealiște, și de alte împedecări și pedeapsă besericiești, cu care ei de la leage sau om sânt legați și strânși, încât adecă acestea să țan de Divanul cunoștinții, și neînțelegându-să cei ce prin judecata legiuitului bisericesc stăpân s-ar fi pus sub legătură, carii până vor face destul judecății, nu pot avea această ertare; așiderea:

A cincea: De astă dată fieștecare Duhovnic are puteare a schimba făgăduințele care cineva au făcut lui Dumnezeu despre ceva lucru, tocma și cu jurământ, de ar fi întărită, în alte fapte evlavnice afară de făgăduința cea mare a curățării și de făgăduința altuia făcută, și primită, care cu păgubirea și fără voia celuia cui i-au făcut nu să poate erta.

Drept aceia, primind noi această Patriarșască rânduială încă cu începutul lui iunie și dându-ni-să puteare ca după stările împrejur, spre lesnirea de a să putea fieștecare bun creștin împărtăși aceștii ertări ceale ce s-au scris a le așeza, bine știind greotațiile fiilor noștri Preoților și Mireanilor care mai toți trăiesc după sudoarea și

lucrul mânilor sale, și socotind precum posturile noastre sunt rânduite spre curățirea sufletelor și trupurilor noastre, acum încetând și lucrul câmpului, rânduiim și a să vesti poruncim, ca adecă în toate Besearicile care sânt sub ascultarea noastră, această Duhovnicească milă să să vestească în Dumineca a triia a acestui post a Nașterii lui Hristos, adecă în cinci zile dechemvrie a.c., iară rânduiala aceasta să va țânea:

Întâiu: Fiindcă foarte puține locuri să află unde să avem mai multe Besearici, celor ce în rânduiala Patriarșească sub numărul întâiu s-au însămnat, să va face destul dacă cei ce să vor spovedi și cumineca cu cuget de a dobândi ertare batăr o Besearică în 15 deschilinite zile o vor cerca și în aceaia cu cugetul care s-au zis să vor ruga.

A doao: Cu începutul aceștii ertări adecă în cinci dechemvrie să va face după rugăciunea amvonului litie la care după cum va judeca Preotul, sau vor încungiura Besearica, sau ca la alte litii cântând stihirile litii vor ieși în pridvor sau la petrapod, și după săvârșirea stihirilor și a rugăciunilor litii să va cânta: Mântuiaște Doamne Norodul tău: Slavă: Cel ce te-ai înălțat: Și acum: Folositoare înfricoșată și opusta; aceasta să va mai poftorii în trei rânduri până la plinirea a șasă luni de la vestire în vremea care fieștecare paroh mai întocmită spre aceaia o va judeca.

A treia: Voim ca în toate Duminecile acestui post și a celui mare după rugăciunea amvonului să se cânte zisăle trei tropare și după săvârșirea lor Preotul la înțales cu norodul să zică rugăciunile ceale de la litie care sânt însămnate în Liturghiariu la Vecernie, afară de blagosloveniia pânilor.

Care Patriarșească rânduială ca cu cuviință să se plinească și doritul rod care iaste spăseniia sufletelor să-l lucrează, înșivă și prin Preoții încredințatelor Eparhii veți îndemna cu tot deadinsul Norodul ca să să spovedească și să să cuminece, și așa ertării să să împărtășască, învățându-l cât de mare ușurătate își pot dobândi în această vreme. Care mai bine să cunoască veți tâlcui cum prin spovedanie păcatul cu adevărat să iartă, iară nu pedeapsa, și cât de mic e canonul ce să dă prin Duhovnic pe lângă canoanele care de la S(fânta) Besearică pentru păcate s-au rânduit și sunt scrisă în Pravilă; a cărora datorie rămâne, iară de vom plini ceale ce s-au zis luăm ertare desăvârșit de ceale ce după canoane am fi datori. Care toate de să vor tâlcui cu bună socoteală avem nădejde cum că spre a să împărtăși ertării să vor îndemna, să vor spovedi, cumineca, și așa postul spre înfrânarea poftelor, spre curăția sufletului îl vor folosi, cu care adăogând și rugăciunea și cei ce pot milosteniia își vor aduna comoară în ceriuri, și spăseniia sufletelor; spre care sfârșit de la Părintele luminilor poftind, cerescul dar și de la noi Preoților și la tot poporul Arhierasca blagoslovenie vă trimitem. Blaj, 18 noiembrie 1826.

Al tău

de binevoitoriu Părinte
Vlădica Ioan m.p.

Aceasta primindu-o fără zăbavă vei strânge Preoții și o vei vesti, îndemnându-i și în numele nostru și pentru mântuirea sufletelor îndemnându-i, ca norodul cu tot deadinsul să-l îndeamne la pocăință, învățându-l ceale de lipsă care Besearica despre ertare le învață și îndatorindu-i ca mai sus scrisăle punctumuri peantru carii să dă aceasta ertare fieștecare să și le însămneaze.

II.

Prea Cinstite în Hristos Frate!

Prin eşirea din această lume în 20 septembrie a.c. a marelui nostru Arhiereu Ioann Bobb, rămânând văduv şi lipsit acest mare Dieşes de ocârmuitoriu unu ca cap, în sesiia Capitului în 27 c. l. ţănută, ne-am ales Vicareş Capitular pe prea Ci(nstitut) Frate Dimitrie Caian canonic Leactor, care de toate lucrurile Dieşesului acea grije să poarte în cursul timpului văduvii aceştii Episcopii, care e datoriu să poarte un Episcop; pentru aceia să dă de ştire *Prea Cin(stit) Frăţii* tale, ca toate poruncile, ordinaţiile şi comisiile care sub subscrierea numelui prea Ci(nstitutului) frăţii sale şi s-or trimite, cu cea mai mare cinste să le primeşti şi să le duci în capet, care spre statul cunoştinţii *Prea Cin(stit) Frăţii* tale şi a Preoţilor subordinaţi scriindu-ţi, rămânem

a *Prea Cin(stit) Frăţii* tale

de bine voitori fraţi
Capitulul Episcopii Făgăraşului
Vasilie Filipan, m. pr.
Preposit
Sereni Todor m. pr.
Con: notariuş

Blaj, 30 septembrie 1830

III.

Prea Cinstite în Hristos Frate!

Plăcând marelui şi prea Putearnicului Dumnezeu, căruia îi iaste grije de toate lucrurile omenesti, pe Marele nostru Episcop Domn Exseleanţia sa Ioann Bobb din grijile lumii aceştia în 20 septembrie a.c. a-l chema la veacnicile lăcaşuri; socotind eu datoriia care fieştecare celui Prea Înalt sfinţit Preot trebuiaşte a avea cătră Arhiereul său, şi după ce de la noi evlavniceaşte s-au mutat, cu putearea carea mie de la Prea Ci(nstitut) Capitul a Măritului acest Dieşes, ca Vicareşului de obşte în cursul timpului văduviei acestui Episcopat mi s-au dat, din deregătorie pe *Prea Cinstit Frăţia* ta am a te cerca, ca însuşi şi Parohii Eparhii *Prea Cinstit Frăţii* tale începând din 21 noiembrie, care e ziua întrării în Besearică, în trei zile pentru odihna adormitului servului lui Dumnezeu Marelui Nostriu Părinte Ioann Bobb, jertvă prea înaltului Dumnezeu să înălţaţi, şi cu sunetul Clopotelor de trei ori în zi, pompa cea mai de pre urmă să i-o faceţi, care spre a le isprăvi însuşi, şi prin subordinaţii *Prea Cin(stit) Frăţii* tale Parohi a să isprăvi încredinţându-ţi, rămân

A *Prea Cinstit(it) Frăţii* tale:

de bine voitoriu frate
Dimitrie Caian
Vicarius Capitulari

Blaj, 1 octombrie 1830.

ІВАНН БОЕ

[illegible]

С ПРѢ май маре ѿдеши де аше нешон ка прин адевратъ Мертвѣише а пакателшо сз не крѣцѣи де фаптеле ѿелѣ елѣ ; кѣ каре ам тѣлѣ спре нѣи дрѣпѣла ашѣ амнезѣл мѣше ; ши ашѣ крѣцѣи аше сз не асрѣднѣишѣи ѿпѣтѣишии ѿфитѣлѣи ши де елѣцѣ факѣторѣиши Тѣш ши сѣиже а дѣиѣлѣи нѣишѣи ѿс ѿс ; еише аѣ вѣишѣи Пѣс ѿсфѣишѣи Пѣтѣи ашѣ а тоатѣи ашѣ дѣишѣи Крѣишѣишии а еишѣи ашѣ дѣишѣи еише принѣишѣи ; ка адеишѣи :

[illegible]

А́пѡлѡ: Кѡрѣ кѡ ѡчѣст кѡжѣт мѣртѡвѣннѣхъ шѣ мѡи пѡнѣ-
тѣ дѣ ѡ. фпѡннѣ уѣлѣт ѣс сѡхъ зѣнѣ ѡр мѡрѣ. пѡннѣнѣ канѡнѡл дѣлѣ
дѡхѡвнѣкѡл дѡт. ѡчѣлѡшѣ бѣтѡрѣ сѡ ѡчѣст. прѣсѣмъ:

[illegible][illegible]

Ачїнта: Де лїта аїта фїеце каре Духовник аре пѣтѣре а снїмла
Фггдѣнїца каре чїнїва аѣ фггѣт лѣн Дїнезїѣ де прї чева лѣкрѣ
тѣма шї кѣ жѣрмѣт де аї фї фггѣтѣ. а аїте фїпте
Бѣлѣнїе афѣр де фггдѣнїца чѣ мѣре а кѣрѣнїе шї де фг-
гдѣнїца аїтѣ фггѣтѣ, шї прїнїтѣ, каре кѣ пѣгѣнїѣ шї фг-
гѣтѣ чѣлѣ кѣ фггѣт нѣ сѣ подѣ бѣтѣ.

Арепт ачѣа, прїнїнї нѣн ачїста Пѣтѣнїа кѣ рѣнѣлѣ аї кѣ
аїпѣтѣ лѣн Іѣнїе, шї аїнѣнїа пѣтѣре, ка аїпѣ сѣтѣнїе аї-
прѣжѣ. спѣ лѣнїѣ де а сѣ пѣтѣ фїеце каре чѣнї крїшїнї аїпѣ-
тѣшї ачїшї бѣтѣнї. чѣлѣ чѣ сѣ сѣнїе аїе лїежї: Бїнїе цїнїнї
гѣтѣнїе фїнїлѣ нѣнїнї Пѣтѣнїлѣ шї Мїрѣнїлѣ каре мѣнї тѣнї
тѣнїе аїнїе сѣдѣнїѣ шї лѣкрѣ мѣнїлѣ сѣлѣ, шї сѣкѣнїнї прї
кѣм пѣтѣнїе нѣнїе сѣнїт рѣнѣнїе спѣ кѣрѣнїѣ сѣфлѣтѣлѣ
шї Тѣнїнїлѣ нѣнїе: аїнї аїтѣнї шї лѣкрѣ кѣмѣлѣнїе
рѣнѣнїе, шї а сѣ вѣтї пѣнїнїе, ка аїеке аїтѣнїе Бѣтѣнїе
каре сѣнїт сѣлѣ аїнїлѣнїе нѣнїе ачїста Духовникѣ мѣлѣ сѣ сѣ
вѣтѣнїе аї Дѣмїнека аїтѣнї а ачїстѣнї пѣтѣ аїнїнї лѣн аїе.
аїеке аї еїнїе Дѣмїнека аїе. кѣ рѣнѣлѣ ачїста сѣ ва цѣнїѣ.

Аїтѣнї Фїнїнї ка фѣлѣтѣ пѣнїе лѣнїѣ сѣ аїлѣ, оїнїе сѣ аї-
нїе мѣнї мѣлѣ Бѣтѣнїѣ, чѣлѣ чѣ аїнїлѣ Пѣтѣнїа кѣ сѣ
Нѣнї аїтѣнї сѣлѣ аїнїнїѣ. сѣ ва фѣлѣ дѣтѣлѣ аїеке чѣнї сѣ вѣр
сѣлѣнї шї кѣмїнека кѣ кѣнїе де аїеке нїе бѣтѣнї сѣ Бѣтѣнї-
нї аїе. дѣнїнїнїе нїе лѣнїе кѣрѣнїѣ шї а ачѣлѣ кѣ кѣнїѣлѣ каре
сѣлѣ нїе сѣ вѣр рѣлѣ.

Аїлѣнї Кѣ аїпѣтѣлѣ ачїшї бѣтѣнї аїеке аїе: Дѣмїнека сѣ ва
фїеке аїнї рѣнїнїѣ аїеке нїлѣнї. Аїтѣнї лѣ каре аїпѣ кѣм ва жѣлѣ а
Пѣтѣлѣ, сѣлѣ вѣр аїнїнїѣ Бѣтѣнїека сѣлѣ ка лѣ аїте аїтѣнї кѣнїнїѣ
Бѣтѣнїека аїтѣнї вѣр вѣнї аїнїнїѣ: сѣлѣ лѣ пѣтѣнїѣ, шї аїпѣ
сѣлѣнїѣ Бѣтѣнїлѣ шї аїнїнїлѣ аїтѣнї, сѣ ва кѣнїнїѣ
мѣнїлѣнїе Дїне Нѣнїлѣ тѣлѣ: сѣлѣнї: чѣлѣ чѣ тѣнї аїнїлѣнїѣ:
шї аїнїнї: фѣлѣнїѣнїѣ аїнїнїлѣнїѣ: шї вѣнїнїѣ: ачїста сѣ ва
мѣнї пѣтѣнїѣ аїтѣнї рѣнїнїѣ пѣнї лѣ пѣнїнїѣ аї шїеке лѣнї аїлѣ
вѣнїнїѣ аїеке каре фїеце каре Пѣтѣнї мѣнї аїтѣнїнїѣ спѣ ачѣлѣ
сѣлѣ жѣлѣка.

Аїтѣнї Вѣнїнї ка аїтѣнїѣ Дѣмїнїнїе ачїстѣнї пѣтѣ, шї ачѣлѣнї
мѣре аїпѣ рѣнїнїѣ аїеке нїлѣнї сѣ се кѣнїе нїеке тѣнї тѣнїѣ, шї
аїпѣ сѣлѣнїѣ лѣнї Пѣтѣлѣ лѣ аїнїнїѣ кѣ нѣнїлѣ сѣ нїнї рѣнї-
нїнїе чѣлѣ дѣлѣ аїтѣнї каре сѣнїт аїнїнїѣ аї аїтѣнїнїѣ, лѣ
Бѣтѣнїе, аїлѣнї де вѣлѣгѣнїѣнїѣ пѣнїлѣнїѣ.

Каре Пѣтѣнїа кѣ рѣнѣлѣ ка кѣ кѣнїнїѣ сѣ се пѣнїнїѣ шї
аїнїнїѣ рѣлѣ каре вѣтѣ сѣнїнїѣ сѣфлѣтѣлѣ сѣлѣ лѣкрѣнїѣ: аїнїнїѣ
шї прїнї Пѣтѣнїѣ кѣ рѣнїнїѣнїѣ Бѣтѣнїѣ вѣнї аїеке кѣ пѣтѣ
аїнїнїѣ Нѣнїлѣ ка сѣ сѣ спѣлѣнїѣ шї сѣ сѣ кѣмїнїѣ, шї
аїнї бѣтѣнїѣ сѣ сѣ аїнїнїѣнїѣ: аїнїнїлѣ кѣтѣ де мѣре вѣнїнїѣ-
нїнїѣ аї пѣтѣ дѣнїнїѣ аї ачїста вѣтѣнїѣ. Каре мѣнї вѣнї сѣ кѣ-
нїнїѣ вѣнїнїѣ тѣнїнїѣ кѣм прїнї спѣлѣнїѣ пѣнїлѣнїѣ кѣ аїеке нїѣ сѣ

22 128

Leptoglossa furcata

252

Pro Circum. Reli. Філіте!

Прини єшїрї анн ачїтїє лїме а кї септїмерїє а кї а: марїлї
ностїє аїхїєєв іоанн бобб, режїндїє вїдїє шїн анїнт а-
чїєт маїє дієєє де сїкарїєнтїє вїдїє ка капїє а сїєїє капїтїєлїє
а кї: кї а: цїєїєтїє нїєм аїєє вїкарїєш капїтїєлїє пїєїєтїє чїє: фї-
тїє дїмїтрїє кїїєн канонїє аїєкїєтїє, кїєрїє дїє тїєлїє
лїєрїєлїє дієїєїєлїє аїєтїє гїєїєє сїє пїєрїєтїє а кїєрїєлїє тїєлїєлїє вїдїєїє
лїєїєїє вїєїєїєлїє а кїєрїє єїєлїєїє сїє пїєрїєтїє оїєн вїєїєїєлїє пїєїєтїє а-
чїєлїє сїє дїє цїєїє *Pro Circum* фїєїєїє тїєлїє, ка тїєлїє пїєїєїєлїє,
сїєїєїєїєлїє, шїє кїєїєїєїєлїє кїєрїє сїє сїєїєїєїєлїє нїєлїєлїє пїєїєтїє чїє: фї-
цїєїє сїєлїє цїєїєїєлїє тїєїєїєтїє, кїє чїє мїєїє маїє тїєїєтїє сїє лїє пїєїєїєїєлїє,
шїє сїє лїє дїєїє аїєкїєпїєтїє, кїєрїє сїєїє сїєтїєїєлїє кїєїєїєїєїєлїє *Pro Circum*
фїєїєїє тїєлїє шїє а пїєїєїєїєлїє сїє сїєїєїєїєлїє сїєїєїєїєлїє ієїєїєїєлїє

Pro Circum фїєїєїє тїєлїє
аїєїєїє вїєїєїєлїє фїєїєїє

Капїтїєлїє вїєїєїєлїє фїєїєїєлїє.

Бїєїєїє фїєїєїєлїє мїє пїєїє
Пїєїєїєлїє.

Сїєїєїє тїєїєлїє мїє пїєїє
Кїєїє: Нїєїєїєїєлїє.

Бїєїєлїє а: септїмерїє:
аїєлїє.

Добрий день! Франції талар :

ДѢМІТРІЙ КАЗАН

БЛАЖ Д: ЦѢЛОВАЮЩЕ.

AWA